

Budapesti Műszaki Egyetem Matematikai Tanszék

Egy "cluster"-eljárás

Fenyő István, Sima Dezső és Siminszky Mária

Adva N számú egyed, gyakori feladat ezeket bizonyos szempontok szerint k osztályba besorolni. Egy ilyen osztályt cluster-nek nevezünk újabb irodalmi elnevezési szokás szerint. Ilyen cluster beosztás lehet diszjunkt, de nem feltétlenül kell annak lennie. Ilyen beosztási feladatot kombinatorikus úton elvégezni gyakorlatilag nem lehet, hiszen N egyedet k osztályba

$$\sum_{n_1+n_2+\dots+n_k=N} \left[\binom{N}{n_1} + \binom{N-n_1}{n_2} + \dots + 1 \right]$$

féleképpen lehet. Ha $k = 2$, már ebben az egyszerű esetben is

$$2^{N-1} - 1$$

elrendezés lehetséges.

Feladatkitűzés

Adott tehát N egyed, ezeket jelöljük $x_1, x_2, \dots, x_N$ -el. Mindegyik egyedet p számmal jellemezzük, ezeket az egyedek attribútumainak nevezzük. Az x_i egyedet az $x_{i1}, x_{i2}, \dots, x_{ip}$ attribútumai definiálják, tehát minden x_i egyedhez egy p dimenziós vektort lehet hozzárendelni. Mi a jövőben az x_i egyedet az

$$x_i = (x_{i1}, x_{i2}, \dots, x_{ip}) \quad (i = 1, 2, \dots, N)$$

vektorral fogjuk azonosítani.

Egy clusterba azokat az egyedeket - vektorokat - fogjuk sorolni, melyek "közel" vannak egymáshoz. Mi két vektort akkor fogunk közelinek tekinteni, ha euklideszi távolságuk

$$\|x_i - x_j\|^2 = \sum_{r=1}^p (x_{ir} - x_{jr})^2$$

bizonyos értelemben kicsi. Tegyük fel, hogy az i -ik cluster az $x_{i_1}, x_{i_2}, \dots, x_{i_{n_i}}$ vektorokat tartalmazza.

Nyilvánvaló, hogy az i -ik cluster-t az $(i_1, i_2, \dots, i_{n_i})$ multiindex jellemzi. Az $(1, 2, 3, \dots, N)$ számok $(i_1, i_2, \dots, i_{n_i})$ részhalmazát jelöljük a_i -vel, egyúttal ezzel jelöljük a fenti multiindexet is. Lehet természetesen $a_i = \emptyset$ (azaz $a_i = 0$), ez azt jelenti, hogy az i -ik cluster üres. n_i jelenti az i -ik cluster elemeinek a számát. Az i -ik cluster vektoraiból képezzük az

$$\bar{x}_{ij} = \frac{1}{n_i} \sum_{r \in a_i} x_{ri} \quad i = 1, 2, \dots, k, \quad j = 1, 2, \dots, p$$

számokat. Ezekkel képezett

$$\bar{x}_i = (\bar{x}_{i1}, \bar{x}_{i2}, \dots, \bar{x}_{ip})$$

vektort az i -ik cluster centrumának nevezzük.

Legyen most a clusterok száma, k adott. Azt a cluster beosztást fogjuk optimálisnak nevezni, melynél az

$$N_k = \sum_{i=1}^k \sum_{r \in a_i} \|x_r - \bar{x}_i\|^2$$

a lehető legkisebb.

A feladatot másképpen is meg lehet fogalmazni. Tekintsük a clustercentrumok súlyozott négyzettávolságát:

$$R_k = \sum_{i=1}^k \frac{n_i}{N} \|\bar{x}_i - \bar{x}\|^2,$$

ahol

$$\bar{x} = \frac{\bar{x}_1 + \bar{x}_2 + \dots + \bar{x}_k}{k}$$

és $M_k = N R_k$. Legyen továbbá

$$S = \sum_{i=1}^N \|x_i - \bar{x}\|^2$$

Akkor

$$N_k + M_k = S \quad (k = 1, 2, \dots, N)$$

minden clusterbeosztásnál. Jegyezzük meg, hogy S minden clusterbeosztásnál ugyanaz a szám, tehát a clusterbeosztásokkal szemben állandó. Ez azt jelenti, hogy ha valamely clusterbeosztásnál N_k minimális, akkor ugyanannál a clusterbeosztásnál M_k a legnagyobb. Tehát a feladatot úgy is meg lehet fogalmazni, az N vektort úgy kell k clusterbe csoportosítani, hogy M_k a lehető legnagyobb legyen.

Pontok átrendezése

Tekintsük az x_s vektort, mely az i -ik clusterben van, azaz legyen $s \in a_i$. Azt fogjuk megvizsgálni, mi történik akkor az N_k -val, ha az x_s vektort az i -ik clusterből az j -edikbe csoportosítjuk át.

Egy ilyen átrendezésnél az $\bar{x}_i$ és $\bar{x}_j$ centrumok megváltoznak, de megváltoznak a clusterre jellemző centrumoktól való távolságok négyzetösszegei is.

Legyen

$$\sigma_i^2 = \sum_{r \in a_i} \|x_r - \bar{x}_i\|^2 ; \quad \sigma_j^2 = \sum_{r \in a_j} \|x_r - \bar{x}_j\|^2 .$$

Átrendezés után az i -ik és j -ik clusterben a centrumok legyenek $\bar{x}_i'$ és $\bar{x}_j'$, akkor

$$\sigma_i'^2 = \sum_{r \in a_i - \{s\}} \|x_r - \bar{x}_i'\|^2 ; \quad \sigma_j'^2 = \sum_{r \in a_j \cup \{s\}} \|x_r - \bar{x}_j'\|^2 .$$

Ha az új tagszámokat n_i' és n_j' -vel jelöljük, akkor nyilván

$$n_i' = n_i - 1 , \quad n_j' = n_j + 1 .$$

Átrendezés révén az N_k is megváltozik N_k' -ra. Ez a megváltozás az i -ik és j -ik cluster megváltozásai következtében jött létre azért, hogy az x_s vektort az egyik clusterből a másikba rendeztük át. Ezért célszerű a

$$D_{ij}^{(s)} = N_k' - N_k$$

jelölés bevezetése.

Ha figyelembe vesszük, hogy

$$N_k = \sum_{i=1}^k \sigma_i^2 ,$$

akkor nyilvánvaló, hogy

$$D_{ij}^{(s)} = \sigma_i'^2 + \sigma_j'^2 - (\sigma_i^2 + \sigma_j^2) .$$

Tegyük fel, hogy $n_i > 1$. Az új centrumokra nézve érvényes

$$\bar{x}'_i = (\bar{x}'_{i1}, \bar{x}'_{i2}, \dots, \bar{x}'_{ip})$$

$$\bar{x}_i = (\bar{x}_{i1}, \bar{x}_{i2}, \dots, \bar{x}_{ip}),$$

ahol most

$$\bar{x}'_{ir} = \frac{n_i \bar{x}_{ir} - x_{sr}}{n_i - 1} \quad (r = 1, 2, \dots, p)$$

$$x'_{ir} = \frac{n_i x_{ir} + x_{sr}}{n_i + 1}.$$

Igy tehát

$$\begin{aligned} \sigma'^2_i &= \sum_{h \in \alpha_i - \{s\}} \|x_h - \bar{x}'_i\|^2 = \sum_{h \in \alpha_i - \{s\}} \sum_{r=1}^p (x_{hr} - \bar{x}'_{ir})^2 = \\ &= \sum_{h \in \alpha_i - \{s\}} \sum_{r=1}^p \left(x_{hr} - \frac{n_i \bar{x}_{ir} - x_{sr}}{n_i - 1} \right)^2 \end{aligned}$$

és

$$\begin{aligned} \sigma_i^2 - \sigma'^2_i &= \sigma_i^2 \sum_{h \in \alpha_i - \{s\}} \sum_{r=1}^p \left(x_{hr} - \frac{n_i \bar{x}_{ir} - x_{sr}}{n_i - 1} \right)^2 - \\ &= \sum_{h \in \alpha_i - \{s\}} \sum_{r=1}^p (x_{hr} - \bar{x}_{ir})^2 = - \frac{n_i}{n_i - 1} \|x_s - \bar{x}_i\|^2 \end{aligned}$$

Hasonlóan kapjuk meg $\sigma_i^2 - \sigma'^2_i$ értékét is, ennek alapján

$$D_{ij}^{(s)} = \frac{n_i}{n_i + 1} \|x_s - \bar{x}_i\|^2 - \frac{n_i}{n_i - 1} \|x_s - \bar{x}_i\|^2.$$

Ebből adódik, hogy az x_s vektort akkor érdemes átrendezni az a_i clusterből az a_j clusterba, ha

$$D_{ij}^{(s)} < 0,$$

egyébként az x_s marad az a_i clusterban.

Ha $n_i = 1$ lenne, akkor az x_s az a_i egyetlen eleme, ezért $\bar{x} = x_s$. Definiáljuk $\bar{x}_i' = 0$ és $n_i = 0$ -nak, ezért

$$D_{ij}^{(s)} = \frac{n_i}{n_i + 1} \|x_s - \bar{x}_i\|^2.$$

Ez pedig mindenképpen nemnegatív, amiből következtetünk arra, hogy egyelemű clusterből nem veszünk el elemet.

Most rögzítsük i -t és futtassuk j -t az $1, 2, \dots, (i-1), (i+1), \dots, k$ számokon át. Minden j -hez kiszámítjuk a $D_{ij}^{(s)}$ számokat. Azokat a j -ket elhagyjuk, melyekre $D_{ij}^{(s)}$ nem negatív és az a_i cluster azon pontjait, melyekre a fenti kifejezés negatív az a_j clusterba helyezzük át.

Ha több mint egy j -re teljesül, hogy $D_{ij}^{(s)} < 0$, akkor azt a j_0 -t vesszük, melyre $D_{ij_0}^{(s)}$ maximális és az x_s -et az a_{j_0} -ba csoportosítjuk át. (Ha több ilyen j_0 volna, akkor ezek közül bármelyiket veszünk.) Átrendezés után

$$N_k' = N_k + D_{ij_0}^{(s)}.$$

Ezt az eljárást minden ponttal megismételjük. Konvergensenek tekintjük clusterezési eljárásunkat, ha átfutva a pontokon, újabb átrendezés nem szükséges többé. Ekkor N_k -nak legalábbis lokális minimumát értük el.

A leírt eljárásnak a hátránya, hogy több vektor szimultán átrendezése során az N_k mennyiség még jobban csökkenhet. E hátrány korrigálása érdekében egyik alkalmas ideiglenes clustert kettéosztunk, miáltal ideiglenesen az eredetileg k cluster helyett $k+1$ cluster keletkezik, ezekkel a fenti átrendezést megismételjük és aztán két clustert ismét egyesítünk. Ezt az eljárást is akkor fejezzük be, ha N_k már tovább nem csökken.

Egy cluster kettéosztása

A clusterek homogenitását varianciájukkal fogjuk mérni. A variancia

$$v_i = \frac{\sigma_i^2}{n_i} \quad (i = 1, 2, \dots, k) \quad (n_i \geq 1)$$

Azt a clustert tekintjük, mely legkevésbé homogén, azaz melynél a variancia a legnagyobb. Ha ilyen több van, akkor bármelyiket tekintjük. Legyen

$$z = \bar{x}_i + at,$$

ahol z és a a p -dimenziós vektorok, t pedig egy valós változó, mely minden valós értéket felvesz. Definíáljuk az i -ik clusterben a

$$p_{ii} = \frac{1}{n_i} \sum_{r \in \alpha_i} x_{ri}^2 \quad (i = 1, 2, \dots, p)$$

$$p_{sj} = \frac{1}{n_i} \sum_{r \in \alpha_i} x_{rs} x_{rj} - \bar{x}_{is} \bar{x}_{ij}$$

mennyiségeket. Legyen

$$\varrho_{i_0, i_0} = \max_{1 \leq j \leq p} \varrho_{ii} > 0$$

és tekintjük az alábbi regressziós együtthatókat:

$$b_{i_0, i} = \frac{\varrho_{i_0, i}}{\varrho_{i_0, i_0}} \quad (i \neq i_0), \quad b_{i_0, i_0} = 1.$$

A z vektor definíciójában szereplő a vektor j -ik komponense legyen $a_j = b_{i_0, j}$. Vegyük most az a irányába mutató egységvektort:

$$e = \frac{a}{\|a\|},$$

ennek komponenseit e_r -el fogjuk jelölni ($r=1, 2, \dots, p$). Legyen továbbá

$$\varrho_{i_0, M} = \frac{1}{n_i} \sum_{r \in a_i} x_{r, i_0} (e, x_r) - x_{i_0, i} (e, -\bar{x}_i).$$

Akkor, ha azt akarjuk, hogy

$$\varrho_{i_0, M} = \frac{\sum_{j=1}^p \varrho_{i_0, j} a_j}{(\sum a_j^2)^{1/2}} = \max$$

legyen, akkor

$$\frac{\partial \varrho_{i_0, M}}{\partial a_j} = 0.$$

Ezekből az egyenletekből adódik, hogy

$$\frac{a_i}{\sum i_{o,i}} = \text{konstans} \quad (i = 1, 2, \dots, p.)$$

Helyettesítsük t helyébe $\pm \sqrt{\sum i_{o,i}}$ -t és

$$\bar{x}'_{ij} = \bar{x}_{ij} + \frac{\sum i_{o,i}}{\sqrt{\sum i_{o,i}}} \quad (i = 1, 2, \dots, p)$$

$$\bar{x}'_{k+1,i} = \bar{x}_{ij} - \frac{\sum i_{o,i}}{\sqrt{\sum i_{o,i}}}$$

kifejezéseket képezzük. Ha most az i -ik clusterből kettőt képeztünk, akkor az egyikhez az $\bar{x}'_i$ centrumot, másik feléhez az $\bar{x}'_{k+1}$ centrumot rendeljük hozzá. Ez utóbbi lesz a $k+1$ -ik cluster. Az i -ik cluster n_i számú pontja közül azokat fogjuk az egyik vagy másik "csonka" clusterbe sorolni, melyek az új centrumokhoz közelebb vannak. Most a keletkező $k+1$ clusterre számítjuk ki az N_{k+1} számot és a pontokat az előbb leírt módszer szerint úgy csoportosítjuk át, hogy az N_{k+1} a lehető legkisebb legyen. Ezekután a varianciák alapján esetleg újabb clustereket osztunk szét és az eljárást többször megismételjük.

Clusterek egyesítése

Miután feladatunk szerint a clusterek száma adott, egyesíteni kell egyes clustereket, ha az előbbi módon kényszerítve voltunk egyes clustereket szétválasztani. Mindenesetre ha a clusterek számát csökkentjük, az N_k nem csökken:

$$N_k \cong N_{k+1}$$

Ezért tehát azokat a clustereket kell egyesíteni, melyek összevonásakor N_k a legkevésbé növekszik.

A két cluster legyen az i -ik és a j -edik, ezekre legyen

$$\sigma_i^2 = \sum_{r \in \alpha_i} \|x_r - \bar{x}_i\|^2, \quad \sigma_j^2 = \sum_{r \in \alpha_j} \|x_r - \bar{x}_j\|^2.$$

Ha egyesítjük e két clustert, akkor a szórásnégyzet

$$\sigma_{ij}^2 = \sum_{r \in \alpha_i \cup \alpha_j} \|x_r - \bar{x}_{ij}\|^2,$$

ahol $\bar{x}_{ij}$ koordinátái

$$\bar{x}_{ij}^{(r)} = \frac{n_i \bar{x}_{ir} + n_j \bar{x}_{jr}}{n_i + n_j}$$

$\bar{x}_{ij}$ lesz a két cluster egyesítésakor keletkezett új cluster centruma.

Az egyesítéssel az N_k növekedése legyen $D_{ij} N_k$, ez pedig

$$D_{ij} N_k = \sigma_{ij}^2 - (\sigma_i^2 + \sigma_j^2) = N_k - N_{k+1}$$

Ebbe az előző kifejezéseket behelyettesítve az adódik, hogy

$$D_{ij} N_k = \frac{n_i n_j}{n_i + n_j} \|\bar{x}_i - \bar{x}_j\|^2 \quad (i \neq j).$$

Természetesen, mint ahogyan azt az előbb már mondtuk az i és j számokat úgy határozzuk meg, hogy $D_{ij} N_k$ a lehető legkisebb legyen. Ha ezt a minimumot $D'_{ij} N_k$ -val jelöljük, akkor

$$N_k = N_{k+1} + D'_{ij} N_k.$$

Iterative ezt az eljárást addig folytatjuk, míg az optimális N_k számot el nem érjük.

A clusterek száma nem adott

Ha a clusterek számát is meg kell határozni, akkor a következőképpen lehet eljárni. Adva kell, hogy legyen a clusterek számának legkisebb és legnagyobb értéke. Konkrét feladatnál ezt a fizikai adottságokból adódó becsléssel kell megállapítani. A clusterek számának legkisebb értékét jelöljük k_m , legnagyobb értékét k_M -el. ($k_m \cong 2$). A keresett k a k_m és k_M között van.

Kiindulunk cikkünk elején említett

$$N_k + M_k = S$$

összefüggésből. Legyen

$$Z_k = \frac{M_k}{N_k} \frac{N-k}{k-1} \quad (k = 1, 2, \dots, N-1).$$

Látható, ha N_k minimális, akkor Z_k maximumát veszi fel. De

$$Z_k = \frac{S-N_k}{N_k} \frac{N-k}{k-1},$$

Ugy járunk tehát el, hogy minden számbajövő k -nál megkeressük az optimális N_k -t a leirt módszerrel és egyuttal a Z_k számokat is kiszámítjuk. Azt a k -t tekintjük, melynél Z_k a legnagyobb.

